

בבית המשפט המחוזי מרכז – לוד

ע"א 46505-11-25

לפני כב' הרכב: ס"ח' קיציס, ר' חיימוביץ, א' סתיו

בעניין:

אורן פרסיקו

עמותת שקוף

שניהם באמצעות עו"ד אלעד מן

מרח' בגין 7 בית גיבור ספורט, רמת גן

טלפון: 03-6114485, פקס: 03-6114486

דוא"ל: elad@man-barak.com

המבקשים

נגד

יאיר גולן

באמצעות עו"ד ליעד ורצהיזר ואו ענבל אלבו

מרח' מזא"ה 22א, תל אביב – יפו

טלפון: 03-9070770, פקס: 077-4704415

דוא"ל: liad@lv-law.co.il

חה"כ טלי גוטליב

מרח' האודם 4, תל מונד

טלפון: 052-8699952

המשיבים

הנהלת בתי המשפט

על ידי היועץ המשפטי לרשות השופטת, עו"ד ברק לויזר

כנפי נשרים 22, ירושלים

טלפון 074-7481919 ; פקס 074-7481887

עמדת הנהלת בתי המשפט

בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מתאריך 11.6.2026, שבמסגרתה התבקשה עמדת הלשכה המשפטית בהנהלת בתי המשפט ביחס לבקשה לפרסום הקלטת הדיון המצויה בתיק בית המשפט וכן 'פרטים ומסמכים מתיק זה', מתכבדת הנהלת בתי המשפט להגיש עמדתה כדלקמן:

1. המבקש 1 הוא עיתונאי המחזיק בהיתר כללי לעיון בתיקים שהוענק לו מכוח תקנה 5 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003. במסגרת זו, הותר למבקש 1, כמו גם לעיתונאים נוספים המסקרים את מערכת המשפט, לעיין, בין היתר, במסמכי התיק נשוא הבקשה; המבקש 1 מועסק על ידי המבקשת 2, המפעילה את אתר "העין השביעית" ומסקר מטעמה הליכים משפטיים שונים; המשיבים לבקשה הם בעלי הדין בהליך העיקרי: המערער, מר יאיר גולן, והמשיבה, ח"כ טלי גוטליב. תגובה זו מוגשת מטעם הנהלת בתי המשפט, היא הזרוע המנהלית של הרשות השופטת.

2. כעולה מן הבקשה, במסגרת מימוש היתר העיון שניתן לו, עיין המבקש 1 במסמכי התיק שבכותרת, ובכלל זה נחשף להקלטת הדיון שבתיק. משכך, המבקשים עותרים להתרת פרסום ההקלטה ומסמכים נוספים, בטענה כי ההקלטה היא למעשה פרוטוקול הדיון המדויק יותר, וכי חשיפתה נדרשת כחלק מתפיסת הדיווח הנכון וההוגן. לשיטתם, הדבר יאפשר לציבור להיחשף למהלך הדיון באופן ישיר ויסייע לבסס את הדיון הציבורי. משכך נטען כי הדבר מתחייב לשם מימוש זכות הציבור לדעת ועקרון פומביות הדיון. המבקשים מוסיפים כי הצדדים להליך אינם מתנגדים לכך (כפי שעלה מתגובות הצדדים); כי מדובר בהליך המתנהל בדלתיים פתוחות, ושאינו לגביו מגבלת פרסום או דיווח וכן שלדים הבקשה מוגשת **למען הסדר הטוב בלבד**, מבלי שהדבר יהווה הודאה בצורך לקבל אישור מיוחד לפרסום על ידי מחזיק היתר עיון.

3. אשר לצורך קבלת אישור בית המשפט לפרסום פרוטוקול הדיון בכלל והקלטת הדיון בפרט יצוין, כי ככלל, פרוטוקול הדיון הוא חלק בתיק. בית המשפט והוא נמסר לבעלי הדין. אין המדובר במסמך המתפרסם לעיון ולפרסום הציבור באופן יזום ושגרת, להבדיל מפסקי דין שאינם אסורים בפרסום, שבהם על פניו רשאי כל אדם לעיין. עיון בפרוטוקול הדיון על ידי מי שאינו בעל דין טעון קבלת היתר כאמור בתקנות העיון.

4. היתר עיון, כשמו כן הוא, מהווה **הרשאה בלבד** לעיין במסמכי התיק **ואינו מהווה אישור לפרסום או הפצה ברבים של המסמכים בהם הותר לבעל ההיתר לעיין**. בהיתר העיון שניתן למבקש, בנוסח זה שניתן לעיתונאים נוספים, נכתב מפורשות כי:

"אין לפרסם ולגלות מידע שהועמד לעיוןך אלא בהתאם להוראות כל דין ובהתאם להוראות היתר העיון שניתן לך".

אף בכתב ההתחייבות שעליו חתם המבקש, במסגרת קבלת ההיתר, נכלל נוסח זהה.

5. כפי שיבואר להלן, עמדת הנהלת בתי המשפט, היא כי היתר לצד ג', שאינו צד להליך, לפרסם את מסמכי התיק בהליך הנדון בדלתיים פתוחות, למעט פסקי דין והחלטות, נתונה לסמכותו של בית המשפט וזאת על יסוד השיקולים שיפורטו להלן. כל עוד בית המשפט לא נתן את

אישורו לכך, בעל היתר כללי לעיון אינו רשאי לפרסם ממשמכי התיק שהותר לו לעיין בהם, ובכלל זה פרוטוקול הדיון המתומלל או המוקלט.

6. לצד נקודת מוצא זו, יש להבחין בין פומביות הדיון לבין עיון בתיק בית המשפט, ובין עיון בתיק לבין פרסום יזום של מסמכים או קבצים המצויים בו. העובדה שדיון התקיים בדלתיים פתוחות אינה מובילה, כשלעצמה, למסקנה שכל מסמך המצוי בתיק, או כל תוצר תיעודי של הדיון, עומד לפרסום חופשי בלא החלטה שיפוטית מתאימה.

7. ההבחנה בין הזכות לעיין ובין העמדת החומר לעיון הרבים היא הבחנה יסודית. יפים לכך הדברים שנקבעו ב-ה"פ (מחוזי ת"א) 9333-12-19 סוריאנו נ' העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית (פורסם במאגרים אלקטרוניים, ניתן בתאריך 2.6.2022), שם נקבע, בהקשר סעיף 8(ד) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 כי אף אם מידע הגיע לידי גורם מסוים תוך שימוש כדן בהיתר עיון, אין משמעות הדבר כי אותו מידע "[ש]הועמד לעיון הרבים", וכי תיקי בתי המשפט אינם פתוחים הלכה למעשה לכל דורש ללא הגבלה; מכאן שדומה שהדברים כפופים לבקשה, להנמקה ולהיתר לפי תקנות העיון, ודוק, אף כאשר מדובר בעיתונאי בעל היתר עיון כללי, עובדה זו אינה הופכת את החומר שבתיק לחומר הפתוח לציבור בכללותו. (ראו בפסק הדין פסקאות 43 – 44, 55 – 58; כמו גם: בג"ץ 5917/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים (פורסם במאגרים אלקטרוניים, ניתן בתאריך 8.10.2009); וכן בש"פ 5234/14 הלוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים אלקטרוניים, ניתן בתאריך 21.12.2014)).

8. עוד עמד בית המשפט בעניין סוריאנו על כך שתיקי בתי המשפט, במישור העובדתי והמעשי, אינם פתוחים לעיון חופשי של כל אדם במערכת "נט המשפט". אדם שאינו בעל דין נדרש לפנות בבקשת עיון, לנמקה, ולבית המשפט או לגורם המוסמך נתון שיקול דעת להתיר את העיון ואף להתנותו בתנאים (ראו שם סעיף 55).

9. מכאן שעצם החשיפה לחומר מכוח היתר העיון אינה ממצה את שאלת הפרסום, וזו טעונה הכרעה נפרדת. ההיתר אינו מהווה מקור נורמטיבי לפרסום ההקלטה לציבור הרחב. שאלה זו היא שאלה נפרדת, המסורה להכרעת בית המשפט הנכבד, בשים לב לטיב ההליך, לעקרון פומביות הדיון, לעניין הציבורי הנטען, לעמדות הצדדים, ולשיקולים נוספים אפשריים.

10. ככלל, פרסום קובץ השמע עצמו, להבדיל מהפרוטוקול הכתוב, טומן בחובו פוטנציאל לפגיעה קשה וחמורה בהרבה בפרטיותם, בכבודם ובצנעת חייהם של בעלי הדין. בעוד שפרוטוקול כתוב משקף את תוכן הדברים בלבד, הקלטה עשויה לשקף באופן נאמן וישיר את מהלך הדיון הרבה מעבר למה משקף הפרוטוקול הכתוב. זאת ועוד, דומה שפרסום ההקלטה עצמה עלול להוסיף מטבעו פרטים שאינם חיוניים להבנת ההליך המשפטי. נתונים אלו מוסיפים נדבך של פגיעה אפשרית בפרטיות ובזכותם הדיונית של צדדים, ומחייב משכך משנה זהירות.

11. זאת ועוד, הפצת חומרי הגלם מתוך אולם הדיונים, ובפרט הקלטות קוליות, עלולה להרתיע את בעלי הדין מלממש את זכותם הדיונית וכן עדים מלמסור עדות חופשית ומלאה בבית המשפט,

מתוך חשש שקולם יופץ ברבים ויזכה לתפוצה רחבה. כמו כן, פרסום הקלטת הדיון בעוד ההליך תלוי ועומד עלול להשפיע על עדותם של עדים אחרים שטרם העידו, "לזהם" את העדויות, ועלול ליצור לחץ ציבורי ותקשורתי על ההליך, באופן שעלול להשפיע באופן משמעותי על אופיו של ההליך השיפוטי ועל האופן שבו הוא מתנהל.

12. אשר על כן, בית המשפט אינו מעניק אישור גורף לפרסום פרוטוקולים בכלל, וכאלה הנערכים בדרך של הקלטה. על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו ולערוך איזון קונקרטי קפדני בין עקרון פומביות הדיון לבין עוצמת הפגיעה בפרטיות ובאינטרסים המוגנים האחרים, כאשר ברירת המחדל ביחס להפצת חומרי תיעוד קוליים וחזותיים נוטה להגבלת הפרסום בהעדר טעמים מיוחדים.

13. בנוסף, יש לדחות מכל וכל את טענת המבקשים שלפיה בקשתם מוגשת למען הסדר הטוב בלבד. יודגש, על יסוד המפורט בעמדה זו, כי פרסום תוצר הקלטה וחומרים מתיקי בתי המשפט באמצעות מערכת "נט המשפט" ופרסומם ברבים מחייבים תמיד החלטה שיפוטית פוזיטיבית של בית המשפט.

14. אשר לנסיבות הקונקרטיות, ומבלי לגרוע מן האמור, יודגש כי בקשה מסוג זה – להתיר לצד שאינו בעל דין לפרסם ברבים תוצר תיעודי של הדיון, ובפרט הקלטה קולית, אינה עניין שבשגרה ואין להיענות לה כדבר מובן מאליו. דיון בבקשה מסוג זה טעון איזון קונקרטי וקפדני בין מכלול השיקולים, שפורטו לעיל. ברירת המחדל ביחס להקלטות קוליות היא אפוא נוטה להגבלות הפרסום בהעדר טעמים מיוחדים. מקום שבו ימצא בית המשפט הנכבד, לאחר עריכת האיזון בין השיקולים הנ"ל, כי יש בעניין זה שלפניו טעמים מיוחדים לסטות מן הכלל, הרי שהכרעה בכך מסורה לשיקול דעתו.

בכבוד רב,

ברק ליור, עו"ד

היועץ המשפטי לרשות השופטת